

С Л А В Я Н С К И М Я З И К И Т Ъ

Платва два пъти въ седмицата

всѣка:

Срѣда и Събота.

Цѣна:

За година 14 лева
шестъ месеци 7 л.
три месеци 4 л.

Единъ брой 15 стот.

Всичко което се отнася до вѣстника, надписва се вѣрно до
Т. Х. Станчевъ Русскъ.

Адресъ за депеша Руссе
Славянскъ.

Неплатени писма не се приематъ.

Ръкописи назадъ не се връщатъ.

—448—

За обявления се заплаща:

За всеки редъ при пръвъ пътъ 20 ст.

" " " " " вторий пътъ 10 "

ПО НАШИТЪ РАБОТИ

Многошумното дѣло на Паница, което бѣше обърнало общото внимание не само въ насъ, нѣ и въ цѣла Европа се свърши. Свърши се то както се предполагаше, още прѣди да бѣде разгледано и рѣшено. Нѣмаше съмнѣние, че нѣщо са е замислявало, кроило и приурочавявало, отъ умѣтата глава на Паница, нѣ като са е имало прѣдъ видъ лицето т. е. главатаря на това предначертано дѣло, то никой не е вѣрвалъ въ сериозността му, въ извършването му.

Дългото поговаряние, начина въ постѣпките, сношенията, движенията и сичко друго на пръвъ погледъ доказва, че тукъ нѣщо сериозно не е съществувало, освѣнъ едни глупави маниери съ извѣстна цѣль. И дѣйствително, главната цѣль на Паница е била да одари кѣравото, да докачи нѣколко хиляди франга и послѣ да ги яде и пие! Това се открива отъ сичкото му повѣдение, както и отъ цѣлата му кореспонденция, която е водилъ толкосъ явно, телеграфически!

Ако имаше Паница, що годѣ нѣщо тайно, ако той бѣше дѣйствително убѣденъ въ своята инаштура, той не би попадналъ толкосъ глупаво въ ръцетѣ на ония, съ които споредъ казванieto му ужъ билъ въ пълно съгласие.

Цѣлата работа на Паница, като се разгледва по-внимателно, явно се вижда, че е била глупава отъ единия до другия край.

Заговоръ вършалъ човѣка, а цѣла София знаела Донкихотлука му; Ни двѣ ни три пари искалъ човѣка, и слѣдъ дълги очаквания, когато му попадналъ единъ чекъ въ рѣката отъ 20,000 лева, той билъ вече въ дупката и нѣмалъ честта да ги види и да имъ са нарадва!

Толкосъ голѣмъ патриотъ е билъ Паница, толкосъ го е заболѣло за България, щото нощемъ ходилъ въоруженъ по къщитѣ на хората, да ги разбужда и да ги принуждава да развиватъ байракъ за кефа му! Ехъ Паница, много хорица плакахъ отъ твоя камшикъ, нѣ и Богъ скоро те наказа.

Какво е подбудило умния Паница на неговото Донкихотство? Нищо друго, освѣнъ ерѣбролюбieto, голитѣ въображения, надмѣнността и глупавата самонадѣянность. И дѣйствително, Паница трѣбова да е ималъ твърдѣ голѣми въображения за себѣ си, той навѣрно са е считалъ за всезнающъ и всемогущъ, за неприкосновенно създание, инакъ не може да се тълкува неговата авантюра, тъй като той не е ималъ нито поддръжатели, нито послѣдователи. Сички сж го избѣгавали и никой не е вѣрвалъ въ думитѣ му.

Малцина съжалихъ Паница за бѣдствieto въ което самъ себѣ си вкара, а това доказва, че той не е ималъ нито

лични искрени приятели, нито пъкъ почитатели, нито приятели.

Прѣстѣпленията на Паница сж жестоки и неопростими, нѣ въсползуванъ отъ обстоятелствата, а сичкиѣ му злодѣяния останахъ покрити. Убийството на опълченеца въ Бѣлозачикъ, звѣрствата му въ с. Старо-Паница, кражбата на боноветѣ, побойничеството му въ Софийската Черна-джамия, въ Бургасъ и др. и др. сж подвиги такива, които отдавно бѣхъ почерпили имѣто на Коста Паница, нѣ хората са бояхъ отъ имѣто му и не смѣяхъ да му отворятъ звѣрствата.

Паница не трѣбова никому да се сърди, той заслужи това, което му са отдаде.

Само като българинъ, ние съжеляваме Паница, нѣ като общественъ дѣятел, като патриотъ, той не заслужава за двѣ пари уважение. Солдакилъка, кражбитѣ и убийствата, не заслужаватъ никакво уважение, нито оправдание. Паница бѣше отъ този родъ хора, който като заборава себѣ си, готовъ бѣше на всѣка авантюра. — Много му здравие!

ТЕЛЕГРАММИ

Мюнхенъ 22 Май. Оставката на г. Люцъ, преиздеатъ и министръ на вътрѣшнатѣ, бѣ приета. Баронъ Кредхаймъ министръ на външатѣ се назначи за предсѣдатель на съвѣта. Предсѣдателя на полицията се назначи за министръ на вътрѣшнатѣ.

Виена с. д. 1200 работници майсторя рѣшихъ да напуснатъ работата си отъ утрѣ.

Виена с. д. Принцеза Клементина пристигна вчера въ Виена; тя върна днесъ визитата на членовѣтѣ отъ императорската фамилия.

Архидука Карлъ Луиъ и неговия синъ Фердинандъ замивахъ вчера вѣчеръ за Канъ Нордъ чрѣзъ Хамбургъ, Кьелъ и Копенхагенъ.

Парижъ с. д. Увѣряватъ че помилованието на Орлеанския принцъ ще стане вскоро.

Берлинъ с. д. Императора направи днесъ своята първа расходка на кола.

Парижъ с. д. Общинския съвѣтъ избра за предсѣдатель г. Емиль Ришардъ.

Бѣлградъ с. д. Кралъ Александър се завърна отъ Шабацъ съ свитата си.

София с. д. Сичкиѣ съучастници въ дѣлото на Паница, съ исключение на Матеевъ, Д. Ризовъ, Аблански, Стаменовъ, Ножаровъ и Дантелей Кисимовъ бидохъ изгонени тъй нощъ отъ България чрѣзъ полицията и испратени за сръбската граница.

Берлинъ 23 Май. „Борданче Цайтингъ“, опровергава новината за една декларация, която билъ направилъ императора и споредъ която едно скоротно сивжданье щѣло да стане въ Кенигсбергъ мѣжду Германския императоръ и Руския царъ.

Петербургъ с. д. Наполеония принцъ прегледва Кроншатъ и Петерхофъ; той ще днесъ дипломатическото тѣло.

Бѣлградъ с. д. Черногорския министръ Вуковичъ, идиящъ отъ Цариградъ, пристигна въ Бѣлградъ, гдѣто той ще пристомъ нѣколко дни.

Парижъ с. д. Г. Кронотъ подписа указа за помилованието на Орлеанския принцъ, който ще биде испратенъ тъй нощъ задъ граница.

Парижъ с. д. Орлеанския принцъ биде испратенъ

тайно задъ граница. Той щѣлъ да отиде навѣрно въ Англия. Указа за помилованието не щѣлъ да бѣде обнародванъ въ официалния вѣстникъ.

Парижъ с. д. Виконтъ Гонто-Биронъ, бившия французския посланикъ въ Берлинъ, умрѣ.

Колония с. д. в. „Газета Колония“ казва, че прокурора билъ оттегдилъ мисълта за едно официално участие отъ старца на Руссия въ заговора на Паница; той казва, че една нота била поднесена чрѣзъ Германския консулъ въ София, г. Вагенхайма, по заповѣдъ на германското правителство, съ която се протестира ерѣшу мисълта да се намиса безъ основание една голѣма сила въ тѣзи работа.

Будапеща 24 Май. Австрийската делегация избра принца Георги Чарториски за предсѣдатель и г. Хау-свиртъхъ за подпрѣсѣдатель.

Унгарската делегация избра за предсѣдатель г. Луиъ Тиса и графъ Франсоа Зичи за подпрѣсѣдатель.

Будапеща с. д. Гр. Калноки извѣсти на делегатитѣ, че тѣ ще бѣдѣтъ приети отъ Императора въ Събота по обѣдъ.

Той представи слѣдъ това общия бюджетъ. Военния бюджетъ съдържа една извѣредна сума отъ 11,400,000 фиоринта, предвидени за пушки репетиция и за барутъ.

Гилъ с. д. Камарата прие бюджета за вътрѣшнатѣ чрѣзъ 191 гласъ ерѣшу 55.

Бѣлградъ с. д. Репортитѣ отъ вътрѣшността на страната донасятъ, че имало голѣми пагуби отъ овзиденшия ураганъ; много хора погинаха.

Петербургъ с. д. Послѣдствие арестуванята въ Парижъ г. Дурново, министръ на вътрѣшнатѣ, върна визитата на Французския посланикъ.

Парижъ с. д. Въ единъ манифестъ, Орлеанския принцъ обявява, че не е забугилъ надѣждата че ще може да служи на отечеството въ френската войска.

Петербургъ с. д. Вчера става въ честь на Неаполския принцъ единъ парадъ на Царское Село отъ regimenta на хусаритѣ. Князь Николай и великия князь Павелъ на чело на regimenta и Наслѣдника на чело на единъ ескадронъ дефалираха прѣдъ принца.

Единъ обѣдъ стана при великия князь Владимиръ и вѣчерта единъ обѣдъ въ италияския посланикъ. Сичкиѣ министри присѣствуваха.

Бѣлградъ 25 Май. Една депеша отъ Юскюбъ извѣстява, че Едхемъ паша и Салибъ Паша замиваха ерѣшу албанцитѣ, съ четири баталеона и единъ ескадронъ, въ окръга Девичъ, гдѣто са намира единъ други корпусъ турска войска, която както се вижда била блокирана отъ въстаницитѣ. Наслѣението отъ Шпенъ и Дяково помага на турцитѣ; войскитѣ сж придружени отъ мютесарифи, мюфтии и двама съдници отъ сѣда въ Митровица.

Виена с. д. „Политише Корреспонд.“ се извѣстява отъ Рязъ, че фамилията на г. Криспи щѣла да отиде вскоро въ Карлсбатъ; г. Криспи, занимавъ съ парламентарнитѣ работи, нѣма придружи фамилията си.

Берлинъ с. д. Държавния вѣстникъ опровергава пуснатата новина за едно сивждане мѣжду Германския императоръ и Царя въ Кенигсбергъ.

Лондонъ с. д. Сиръ Фергюсонъ обяви въ камарата на общинитѣ, че Портата била опровергала слуховѣтѣ споредъ които работницитѣ арменци като се завръщали отъ Руссия биде нападени отъ Кюрдитѣ които убили петима. Исследванята се продължаватъ.

София с. д. Петгима отъ оправданитѣ по дѣлото на Паница сж испратени задъ граница за държавна сигурность. Матѣевъ е оставенъ. Правителството иска на грцкото правителство благодарность за добрия приемъ на Вѣлювача.

Парижъ с. д. Сѣда осѣди на 3 месеци затворъ маркиза де Мореа, за гдѣто е агитиралъ и събиралъ работницитѣ на 1 Май.

Виена с. д. Изъ Петербургъ съобщаватъ, че панславистическитѣ крѣгове намиратъ за невъзможно сивжанieto на едно славянско събрание за кириллицата.

ОБВИНИТЕЛЕНЪ АКТЪ

(продължение отъ брой 72)

Съучастнието на капитанитѣ: Молдова и Бисимова и подпоручикъ Стефанова въ заговора се доказва:

а) Отъ самопризнанията имъ на прѣдварителното слѣдствие (прот. № 98, л. 40^{1/2}; № 99 л. 403; № 90 л. 393^{1/2}, и в) отъ показанията на обвиняемитѣ: ротм. Чавдаровъ, подп. Ризова и Ст. Матѣевъ (прот. № 4, л. 69, № 81, л. 374, № 73 л. б) Тодоръ Арнаудовъ. Отказва, че Майоръ Паница му е разказвалъ плановѣтъ си на заговора, но признава, че отъ съдържанieto на размѣнената чрезъ него телеграфическа кореспонденция и отъ ходенieto му заедно съ първия, на 11 Януарий н. г. въ домоветѣ на Д-ръ Мирковъ и подполковникъ Кисова, той се досѣтилъ, че майоръ Паница приготвя извършване на прѣвратъ. Обаче, както отъ намѣрената у него кореспонденция, частъ отъ която той собствено-ръчно писалъ (папка I, л. 105) и отъ ходенieto му съ майоръ Паница на 11 Януарий прѣзъ нощта, при което и той е билъ въоръженъ съ револвера на подп. Ризова (прот. 73 л. 334^{1/2}) тѣй и отъ показанията на самия Арнаудова за разговора му съ обвиняемия Ножаровъ (пр. № 49 л. 277/2), и отъ показанията на обвиняемитѣ: Ножаровъ (протокол. № 97, л. 316-321), подпоручикъ Ризовъ (прот. № 73, л. 330/2 и отъ показанията на свидетеля Георги Юрдановъ (пр. 53 л. 283), се доказва, че Арнаудовъ напълно е билъ освѣстенъ въ заговора; това обстоятелство още повече се потвърждава и отъ показанието на капит. Молдова, комуто майоръ Паница билъ казалъ още при свидѣанieto имъ въ Септемврий 1989 год.: ако има вѣщо (Молдовъ) да съобщава (на Паница) да отива въ хотелъ „Витоша“, долу при бакалницата, който съдържа хотела и да каже нему всичко, понеже прѣдъ него можало да се говори безопасно (пр. № 98 л. 401/2). Отъ показанията на подп. Ризова се доказва още че (протокол. № 73, л. 330/2) Майоръ Паница, когато е отишълъ на 11 Януарий прѣзъ нощта и разбудилъ Арнаудова, го е произвелъ въ офицерски чинъ, като му казалъ: „Ти си поручикъ, ставай да вървимъ“, при което повикванъ Арнаудовъ не се противилъ, но доброволно е тръгналъ заедно съ майоръ Паница“.

в) Ротмистритѣ: Татевъ и Чавдаровъ, гражданитѣ Стефанъ Матѣевъ, запасний офицеръ Никола Ножаровъ, запасний офицеръ Димитръ Марковъ Аблански, гражданитѣ Д. Ризовъ и подпоручикъ А. Ризовъ.

Около 4 или 5 Януарий н. г. майоръ Паница е срѣщналъ около хотелъ „Витоша“ Маркова Аблански, пованилъ го е дома си, гдѣто му е изложилъ плана на заговора и му е прѣдложилъ да земе той участие, като му е казалъ още, че въ тоя прѣвратъ ще бждатъ повикани всичкитѣ запасни офицери и ще бждатъ приети на служба. Особено то ва, какво ще вършатъ запаснитѣ офицери въ прѣврата и по какъвъ начинъ, майоръ Паница му е съобщилъ: че всички щѣли да получатъ прѣдписания отъ коменданта, въ което ще имъ бжде отпѣдѣлено, кой какво ще трѣбва да върши. Димитръ Марковъ Аблански, като че не му се харесало подобно прѣдложение, не далъ положителенъ отговоръ и си излѣзалъ, обаче прѣдъ на себе си да прѣдаде на Н. Ножарова че Паница желае да се срѣдне и съ него (Ножарова). Това прѣдложение той прѣдалъ Ножарову. Въ показанията си Д. Аблански добавя още, че когато майоръ Паница му възложилъ да прѣдаде Ножарову, че желае да се види съ него, прѣдложилъ му, че ако щѣтъ да дойдатъ и двамата за да поговорятъ за положението на България (прот. № 71 л. 324)

По показанията на обвиняемитѣ: Майоръ Паница и Н. Ножаровъ (прот. № 67 л. 315) и пр. № 79 л. 368) се вижда, че освѣтъ Димитръ Аблански, Стефанъ Матѣевъ е прѣдлагалъ на Паница да се види съ Ножарова и поговорятъ, тѣй като Ножаровъ билъ ималъ много приятели въ войската и могълъ да помогне въ дѣлото. Майоръ Паница се е съгласилъ, обаче Ножаровъ, като не се е познавалъ съ него не искалъ да отиде въ дома му. За това несъгласие на Ножарова, Матѣевъ, е съобщилъ на майоръ Паница и му е прѣдложилъ свидѣанieto да стане въ дома на Маркова Аблански. Ножаровъ се съгласилъ и отишълъ въ отпѣдѣленото време у Маркова Аблански да чака майора Паница, обаче, последний като не дошелъ, свидѣанieto не могло да се състои. На 8 Януарий н. г. до обѣдъ както Марковъ Аблански така и Матѣевъ сж се срѣщвали съ майоръ Паница (л. 315, 360/2) и сж се споразумели щото свидѣанieto съ Ножарова да стане въ хотелъ „Витоша“ при Арнаудова, което и дѣйствително се е състояло същия денъ слѣдъ обѣдъ въ 2 часа.

На 8-й Януарий н. г. въ 10 часа до обѣдъ, майоръ Паница е поканилъ капитана Татевъ и майоръ Стоева въ дюкена на Т. Арнаудова, гдѣто ги черпалъ и

имъ прѣдложилъ да иде у дома му да шиятъ по една раница. Майоръ Стоевъ се отказалъ да отиде, и отишълъ само ротмистръ Татевъ.

Тамъ, както самъ кап. Татевъ признава, Паница за да го привлече въ заговора е почналъ да му говори, за неспособното положение на България, въ слѣдующитѣ виражения: „а бе, до гдѣ де се махнатъ Князътъ, Стамболовъ, Муткурвотъ и Петковъ тя вѣма да се оправя; азъ съмъ увѣренъ въ това и повѣчето така мислятъ“. Капитанъ Татевъ не се съгласилъ на това, но, както се вижда отъ показанията на обвиняемия Матѣевъ (л. 47). Татевъ е говорилъ на последния, че щѣло да има прѣвратъ за сваляние на Н. Ц. В. Княза и правителството и сж размѣнили, въ дома на Татевъ, помежду си разговори и критики, както по прѣврата, така сжко по възможността или невъзможността да бжде той извършенъ отъ майора Паница“.

За прѣдложението отъ Майоръ Паница, кап. Татевъ е ималъ на другия денъ разговоръ съ Кап. Чавдарова и сж размѣнили своитѣ сѣждения по поводъ на прѣврата. Отъ показанията на Матѣева и капитана Татевъ се вижда още, че когато последний е разказвалъ Матѣеву за направеното нему отъ Майоръ Паница прѣдложение за участие въ заговора въ кафенето „Червенъ раякъ“, за да се не чуе отъ публиката, че се говори за убийство, той е казалъ Матѣеву: „Тѣзи дни има да се пуснатъ четирѣ навели“ и съ звазвие му разяснилъ на тия навели значението: Н. Ц. ВИСОЧЕСТВО Князѣтъ, Стамболовъ, Муткурвотъ и Подполковникъ Петровъ които щѣли да бждатъ убити.

На същия 9 Януарий н. г. въ 2 часа послѣ обѣдъ, Н. Ножаровъ, слѣдъ прѣзупрежденията отъ Маркова — Аблански и Ст. Матѣевъ е отишълъ въ гост. „Витоша“ въ стаята на Арнаудова; за да се срѣдне съ Майоръ Паница. Т. Арнаудовъ прѣдалъ слугата си, за да повика Майоръ Паница, който не забавилъ да се яви. Съ визитието си Майоръ Паница се заловилъ заедно съ Арнаудова да пишатъ вѣзвѣвка телеграмма, слѣдъ като е встъпилъ въ разговоръ съ Н. Ножарова и му е говорилъ слѣдующето: Положението на България било лошо; ималъ свѣдения, че наскоро щѣло да има окупация отъ руситѣ; че по поводъ на това, всѣкий порядъченъ българинъ, трѣбвало да направи вѣщо за подобрене на положението; неговото (на Майоръ Паница) положение въ войската, ако и да било отъ завиднитѣ, той не можалъ да глѣда на подобенъ неестественъ вървешъ на работитѣ; че за да се поправяло положението, трѣбвало да се извърши прѣвратъ; че ималъ вече подписани документи отъ Русия, съ които се гарантирао положението и независимостта на България; че този прѣвратъ не щѣлъ да бжде безъ гаранция, както този на 9 Августъ 1886 г. че за осъществяването на този прѣвратъ той работялъ отдавна, за която цѣлъ се срѣщналъ прѣдъ една година съ секретаря при руската миссия въ Букурещъ г на Вилимова въ Журжево; че ако тоя по слѣдния не билъ умрѣлъ, прѣврата, щѣлъ да стане още прѣзъ 1889 год. че при успешното извършване на прѣврата щѣлъ да дойде отъ Русия нѣкой си генералъ Домонтовичъ, за да увѣри населението, че това се върши съ съгласието на Русия; че за кандидати на Българския прѣстолъ щѣли да бждатъ както Н. Ц. ВИСОЧЕСТВО настоящия князъ, така и Н. височес. Князь Александръ; че прѣврата той (Майоръ Паница) щѣлъ да извърши съ помощта на войската и че ималъ на страната си всички началствующи лица надъ войскитѣ, както въ столицата, така и по вѣтъ въ провинцитѣ, отъ които билъ зямалъ общавие; и че не допушалъ никакви контра прѣврати, понеже всѣчки биле съ него“.

Слѣдъ това Майоръ Паница е добавилъ, че той ималъ навалерията въ ржката си и го питалъ (Ножаровъ), да ли той вѣма вѣномъ приятели младе офицери отъ пѣхотата, чрезъ които да може да се агитира; при това Майоръ Паница го попиталъ, ком познати запасни офицери ималъ приятели и дали би могълъ той да дѣйствува съ тѣхъ въ прѣврата; освѣтъ това, той му е прѣдлагалъ да агитира и между състоитѣ на служба офицери — негови приятели.

Подиръ сичкия разговоръ, който се е продължавалъ около 3 часа, Майоръ Паница е казалъ Ножарову да идва по-често у него да се говорятъ. Тоя си разговоръ Ножаровъ съобщилъ на Чавдарова въ същия денъ вѣчерта, въ присѣдството на Майора Дичева. А така сжко го е съобщилъ на Маркова — Аблански, но тоя последний посрѣщналъ това съобщение, като не новостъ за себе си.

Отъ показанията на обвиняемитѣ; Майоръ Паница и Матѣевъ се потвърждава, че Ножаровъ е общалъ вѣномъ части, съ които располагалъ, за извършването на заговора (прот. 79 л. 360 б и л. 353 а полиц. дознание л. 48 з).

Отъ показанията на Арнаудова се вижда, че Н. Но-

жаровъ е ходилъ при него и въ разговора си съ него, Арнаудовъ му разказалъ отъ своя страна походженята си прѣзъ нощта на 11 срѣщу 12 Януарий т. г. (пр. № 49 л. 277 б).

На 9 Януарий т. г. Майоръ Паница въ кафенето „Червенъ раякъ“, разправилъ на подп. Ризова, че има намѣрение да прави прѣвратъ, за който билъ ималъ съ себе си всички войски и началствующи лица и го поканилъ дома си, за по-подробни разяснения. Подп. Ризовъ отишълъ същата вѣчеръ въ дома на Майоръ Паница, гдѣто Майорътъ му разправилъ всички подробности, които е казалъ и на Ножарова, при които добавилъ още, че трѣбва скоро да се свърши праврата, за да се поурѣчи на сполуката за заема и доставката на пушкитѣ и че за извършването на прѣврата, трѣбвало да се убиятъ Князѣтъ и Министритѣ. Слѣдъ това му прѣдложилъ да работи съ него и да му се закълне, като му общалъ, че ще го назначи адютантъ и че ще го вземе съ себе си при отиванieto си въ Петербургъ съ депутацията, която щѣла да се прѣдстави на царя, да го проси за правителство и Князь, подпоручикъ Ризовъ се съгласилъ и се закълъ (прот. 73, л. 328 б.) Отъ това време Подпоручикъ Ризовъ на всѣдѣ е дѣйствувалъ заедно съ Майоръ Паница.

На 9 Януарий т. г. въ 8 ч. вѣчерта, Ротмистръ Чавдаровъ е билъ повиканъ чрезъ Арнаудова въ дома на Майоръ Паница, гдѣто Майорътъ, като го побратимилъ съ Подпоручика Ризова, разправилъ му (на Чавдарова) всичкитѣ подробности за прѣврата, каквито и на обвиняемитѣ Н. Ножаровъ и подпор. А. Ризовъ. Слѣдъ това, като увѣрилъ Чавдарова, че всичко е готово, и че ще стане тия дни прѣвратѣтъ, прѣдложилъ му да вземе и той участие, на което Чавдаровъ далъ дума и се закълъ.

На Ст. Матѣевъ, какъ и кога се е разказало и прѣдложило за заговора, не се раскры на слѣдствието, но прѣдъ него сж се довървявали, както Майоръ Паница, въ разказитѣ си за походженята си на 11 срѣщу 12 Януарий т. г. така и Ротмистръ Татевъ и Н. Ножаровъ по направеното тѣмъ прѣдложение отъ Майоръ Паница (протоколъ № 65 л. 312, № 67 л. 315 и пол. дознание на самия Ст. Матѣевъ листъ 48).

Д. Ризовъ отрича съ участието си въ тоя заговоръ, но той признава, че е противъ настоящия режимъ на държавата; а освѣтъ това Майоръ Паница е разказалъ прѣдъ него за своитѣ похрѣдениа, като го е увѣщавалъ да не проси длъжността и да почака малко време. Братъ му, Подпоручикъ Ризовъ, е тоже разказалъ Д. Ризову, за походженята на Майоръ Паница на 12 Януарий т. г. а така сжко му е разказано и намѣрението на последния да постѣпи за часовой въ дворцовия караулъ. Но че Д. Ризовъ е билъ въ твърдѣ интимни политически отношения съ Майоръ Паница, се доказва и отъ обстоятелството, че Д. Ризовъ е издалъ вѣстникъ „Христо Бетевъ“ съ прѣстѣпно съдържание (за което е билъ и осѣжданъ) съ доставени отъ Паница пари (протоколъ № 25 л. 135 и документи въ папка I листове 1, 2 и 3).

(Слѣдва)

РАЗНИ

Въ градъ ни святия синодъ, съставенъ отъ архiereитѣ: Доростоло-Червенский Григорий, Вратчанский: Константий и Самоновский: Теодосий на 21 того е открилъ съ особенно молебствие свѣтъ сѣдания и почна да работи.

Първата хавжа на Персийския Шахъ, която се въмираше за лекуване въ Виена, заминала за Техеранъ, чрезъ Подворасичкы.

Въ Петербургъ се далъ единъ обѣдъ гала въ честь на Неаполския принцъ, на когото присѣдствували: Царя, царската Фамилия, Гръцката кралица, персонала на Италианското посолство, Гръцкия посланикъ и високитѣ държавни чиновници; сичко присѣдствующи имало 300 души. Царя пилъ за здравието на Неаполския принцъ и за Италианската династия; Неаполския принцъ произнесалъ единъ тостъ за Руската императорска Фамилия.

Изъ Виена съобщаватъ, че имало слухъ за една министерска криза. За съставянieto на новия кабинетъ, щѣлъ да бжде повиканъ маркизъ Бакрегеу.

Споредъ една депеша изъ София, сичкитѣ обвиняеми и оправдани по дѣлото на Паница, съ исклучение на осѣденитѣ, биле испратени задъ граница въ Сърбия.

Една депеша изъ Берлинъ извѣстява, че министра на финансите г. Шалцъ, билъ злѣ боленъ отъ очиболне и отишълъ да се лекува въ Дрезденъ.

Въ градъ ни отъ нѣколко години съ голѣми усилия и оскъдности са зида една черкова вънъ градъ на гробищата, която вмѣсто да бѣ видимъ свършена, гледаме че са разваля! Входа на тѣзи черкова бѣше почти искаранъ, а днесъ го виждаме разваленъ! Както се вижда, тѣзи черкова е нещастна въ самия си почетакъ. Като е въпроса за черкова, нека забелѣжимъ, че градъ Русчукъ има само двѣ твърдѣ скромни черкови, стари, малки и отдалечени една отъ друга, тѣй щото голѣма нужда се осѣща да се повдигне една по-голѣма черкова въ срѣдъ градъ. Нѣ за подобни работи въ Русчукъ никои не мисли, по тѣзи причина намираме за излишно и да говоримъ. Християнството е далечъ отъ Русчука. Тукъ са развиватъ модитѣ, луксознитѣ облека! Търговията е въ чужди ръце. Вѣра, черкова, училища, подобни дребни работи не занимаватъ нашето общество.

Споредъ сръбскитѣ вѣстници, въ министерството на вътрѣшнитѣ работи са приготвявалъ новъ законъ за печата въ Сърбия.

Споредъ в. „Фигаро“ английската кралица била злѣ болва, което много обезпокоило лорда Сарисбюри.

Черногорския посланикъ г. Гавро Вуконичъ, който отдавна се намираше въ Цариградъ, се завърналъ въ Нишъ, отъ гдѣто замивалъ за Бѣлградъ. Тукъ той щѣлъ да се бави нѣколко дни и послѣ щѣлъ да отпътува за Цетиня.

Споредъ едно съобщение изъ Петербургъ, пътуванието на Царевича (русския наследникъ) около свѣта било вече окончателно опредѣлено. Той щѣлъ да бѣде придруженъ отъ брата си, великия Князь Георги, и щѣлъ да пътува съ военния параходъ „Орелъ“ придруженъ отъ други два военни парахода. Следъ едно посѣщение на Стокхолмъ и на Копенхагенъ високитѣ пътници щѣли да отидатъ въ Англия и отъ тамъ на Истокъ, за да довършатъ пътуванието си въ Владивостокъ.

Тѣ щѣли да се завърнатъ въ Петербургъ прѣзъ Сърбия.

Руския литераторъ графъ Леонъ Толстой билъ злѣ боленъ.

На 19 того по обѣдъ въ София са появила една много силна буря въ видъ на ураганъ, придружена отъ дъждъ и градъ. Градушката е била колкото едно кокоше яйце. Бурата траела една четвъртъ часъ, но причинила голѣми повреди. Много покриви биле вдигнати, кумини свалени, стѣкла потрошени, стѣни разрушени и частъ отъ здания вдигнати. Въ артиллерийската казарма имало убити двама солдати и нѣколко ранени отъ срутването на стрѣхата. Тѣй също и на посѣтитѣ имало голѣми повреди. Загубитѣ възлизали на 100,000 лева.

Освободения Орлеански принцъ пристигналъ въ Балъ, придруженъ отъ князь Лунавъ, полковникъ Персвалдъ и други лица; той замивалъ за Брюкселъ.

Италианския князь наследникъ се очаквалъ да пристигне на 10 Юний н. с. въ Берлинъ; майка му кралица Маргерита, щѣла да пристигне на 9. Тѣ щѣли да пристоятъ въ Постдамъ 4 дни.

Изъ Цариградъ съобщаватъ, че великия везиръ заповѣдалъ на полицията, да внимава щото турскитѣ жени да се не разхождатъ изъ улицитѣ въ дрѣхи, които не сж по турския обичай и не отговарятъ на тѣхната религия. Тѣзи заповѣди произвѣла по причина че турскитѣ жени мислѣли да трѣгватъ съ европейски дрѣхи, алафранга.

Князь Бисмаркъ щѣлъ да жертвува 100,000 марки за повдигането, въ неговия паркъ, въ Фридрихсрухе, единъ паметникъ на императора Вилхелма 1.

Прѣди нѣколко дни, въ Сърбия се появилъ единъ ураганъ, който причинилъ голѣми повреди на растенията,

на здания и на добитана; имало убити и много хора.

Прочутитѣ нихилисти, които бѣхж впоследствъ арестовани отъ властитѣ въ Парижъ, Брюкселъ, и Женева имали единъ твърдъ общаренъ планъ. Въ тѣхъ се намѣрели революционерни прокламации, които мислели да распрѣсватъ изъ Руссия и да предизвикатъ една революция. Мѣжду арестованитѣ имало и жени, които работели повѣче отъ мъжитѣ! Тѣзи хора едва ли знаятъ какво искатъ и защо се трудятъ. Ако се борятъ за свобода, за права, тѣ се много мамятъ. Нѣма проносия нито отъ свобода, нито отъ права, когато тѣ не са почитатъ, а немилоостиво се газятъ и злоупотребляватъ. Гдѣ, въ коя държава са почита свободата и правата на народитѣ, гарантирани отъ основнитѣ имъ закони? Въ Франция, въ Швейцария, въ блажената даже Америка, народитѣ сж притиснати, не са оставатъ свободно да се движатъ. Руссия е най-блаженна въ това отношение, че нѣма за какво да жали, нито отъ какво да се оплаква.

Ние отъ пратяна поне можемъ да говоримъ твърдѣ много по този важенъ въпросъ и съ факти да докажемъ на фантазиранитѣ нихилисти, че тѣ не знаятъ нито какво искатъ, нито къмъ какво се стрѣмятъ. Нѣма днесъ честни хора, въ ръцетѣ на които да повѣришъ свободата и правата на единъ народъ.

Една депеша изъ София до Букурещкия вѣстникъ „Индепандансъ“ съобщаваше, че биле испратени задъ граница сичкитѣ оскъдени по дѣлото на Паница, съ исклучение на оправданитѣ. Виенскитѣ вѣстници обаче напротивъ обнародвахж депеша пакъ изъ София, въ които се казва, че задъ граница биле испратени само оправданитѣ шестъ лица, а не оскъденитѣ, както се вижда, послѣдното ще е вѣрно.

Споредъ едно съобщение изъ Петербургъ, тамъ се вѣрвало че г. Гирсъ, министръ на външнитѣ дѣла, щѣлъ да се оттегли отъ поста си и на негово мѣсто щѣлъ да бѣде назначенъ Виенския посланикъ князь Лабановъ.

Въ градъ ни отъ 27 того вѣчерта до днесъ постоянно денемъ и ношемъ вали дребенъ дъждъ.

Страннитѣ вѣстници пишжтъ, че това лѣто щѣло да има едно свѣдѣние мѣжду Австрийския императоръ и Руския Царъ, въ което мнозина се съмнѣватъ.

Осѣтяванието паметника въздигнатъ въ гр. Вратца, въ честь на Хр. Ботева, като революционеръ и поборникъ за тѣзи мамина свобода, отъ която се днесъ наслаждаваме (?), се извършило на 27 того, въ присѣствието на многоброенъ народъ и съ особено тържество. Отъ много мѣста, особенно отъ край-Дунавскитѣ и околни градове, имало особенни депутации, които поднесли вѣнци на паметника, като се държали рѣчи за Тоя, който е умрѣлъ за свобода. На депутациитѣ била дадена особена закуска, на която се произнесли много рѣчи, като се възпомнили подвигитѣ и заслугитѣ на покойния Хр. Ботевъ, комуто турцитѣ главата на колъ набита бѣхж поставили въ срѣдъ пазара на Вратца. Добро и поучително възпомявание за нашитѣ спасители.

Споредъ една депеша изъ Лондонъ, българското правителство се приготвявало да испрати до правителствата на Англия, Австро-Унгария и Италия нота, съ настоятелно предложение за признаването княза Фердинанда за князь на България.

Споредъ една кореспонденция изъ Берлинъ до в. Така прѣзъ стоението въ Копенхагенъ императора Вилхелма, щѣлъ да публикува официално съобща-

нието на сестра си принцеза Маргарета Пруска, съ принца Христианъ, първородения синъ на кралевския принцъ Фридрихъ, Данемарски.

Изъ Берлинъ съобщаватъ, че императора билъ твърдѣ ядосанъ на князь Бисмарка, за триумфалната расходка, която сжция билъ направилъ въ Хамбургъ. Ако подобно нѣщо се повторило, той щѣлъ да заповѣда на властитѣ, да се въздържатъ отъ сѣко официално посрѣщане на бившия Канцлеръ.

Стихотворения.

1.

Сърдце! какъ твоята дълбочина
Е по-дълбока отъ морето!
Побирашъ всичко, подъ небето
Що се намѣра-всичкитѣ нѣща!
Ти си еднаво съ безпрѣдѣлността!
Ти криешъ си голѣми тайни
(Кои то биватъ нѣвга трайни),
Като че тѣ сж вси за вѣчността.
Какъ много пъкъ испытвашъ ти
И силни бури, и вълнения.
Показвашъ всѣкога влѣченя
И къмъ много земни красоти.
Човѣка правишъ всякога ти новъ:
Със добрия го украсявашъ
Или съ злия го олошавашъ!
Ей знайтѣ ти: умраза и любовь!

2.

Насъ дълбокъ сънь обладава.
Де е дѣло въ насъ добро?
Хладногръвнето остава
Въ цѣлото ни същество!
Чувства братски, мисли общи
Липсватъ всѣкога у насъ.
Днесъ не поминимъ, туй що своци
Сме го казвали съ екстазъ!
Всѣкъ за себе си се грижи,
Гледа своя интересъ.
Не спемага да се движи
Закъснѣлий ни прогресъ

3.

Ахъ, моме прѣкрасна, кръвта ти все ври
И прави те все неспокойна,
А твоятъ сърдце постоянно гори: —
Стрѣла го прониза любовна.
Ти много лудувашъ вътъ своята младостъ.
Живота прѣкарвашъ съ голѣма ти сладостъ

Слѣдъ своитѣ страсти несвързани ти
Вървишъ си безспирно, безгрижно.
Потѣнжала само въ прѣкрасни мечти,
Тебъ всичко се вижда все нищо. —
Ти още не знаешъ нѣщата горчиви,
Кои то нать тигъръ сж немилостиви.

Отъ тѣхъ се запазвай, защото ядѣтъ
Катъ чернея вази жестоко.
Уви! тѣ безъ жалостъ ще те налетѣтъ,
И ще имъ познаешъ ти сона . . .
Ще видишъ човѣкъ какъ прѣкарва живота,
Какъ много се мжи, какъ теги катъ скота! . .

4. Баща и синъ.

Синътъ Какъви е, татко, човѣшкиятъ животъ?
Да ли всѣки иска да живѣе? Истина ли е, че човѣшкията
природа е такова, щото е малъ животътъ на човѣка?

Бащата. Сине мой! Крехката ти младостъ не
ти позволява да си състанишъ вѣренъ възгледъ върху
живота на човѣка. Вижда ти се като че той е загадка.
Ето какво ще кажъ за човѣшкия животъ: както слънцето,
което всѣкидневно се расхожда величественно по
небето, въ ясенъ денъ е прѣкрасно и великодѣпно и го
виждаме цѣло; както то въ полудоблачно врѣме ту се
вижда, ту пакъ се закрива прѣдъ очитѣ ни; както то
въ сѣвѣмъ бурно облачно и намръщено врѣме никакъ
не се вижда: тѣй и животътъ на човѣка ту е свѣтливъ,
ту вѣщо го затъмнява, вѣщо буреносни облаци го
затулятъ, но които скоро приминаватъ, ту пъкъ сѣвѣмъ
тѣ го обикалятъ и го правятъ тъменъ. Да, човѣкъ
обича себе си и иска да живѣе. Но нѣкога отчаянието
и нещастieto надвиватъ на милѣнието за живота и той
се сгръмолява като едно здание съ гнила подпорка!

I. Елегия.

Друже мой, какво направя
Съ своя си животъ?
Ти защо запри за себе
Неговия ходъ?

Първи път кога чухъ ази
За смъртта ти, скърбъ
Мене никакъ не намъри:
Азъ за твоята смъртъ

Никакъ, никакъ не повървахъ.
Какъ да вървамъ азъ
Бато скоро срѣсахъ тебе
И се смѣхме съ гласъ?

Тебе никога не виждахъ
Ази нажаленъ.
Ахъ, защо ти свойтъ скърби
Брияше отъ менъ?

За какво менъ свойтъ боли
Не искаа ти? —
Може би, тогава можахъ
Тебе утѣши.

О, любовъ, любовъ нещастна!
Болю жертви ти
Си принесла безпощадно
Въ храма си свети! . . .

Друже мой, любовъ нещастна
Безъ прѣяжъ твоя
Да посѣгне връхъ живота
Твоята ржа!

Ахъ, отчаянето трайно
Що принесе тебъ! —
Ти хвърча слѣдъ неговия
Пагубенъ полетъ!

Безнадеженъ плачъ защо е? —
Не помага той!
Тебъ вече нищо не смущава,
Ти лежишъ въ покой.

Ахъ, лежишъ ти въ гроба тъменъ,
Въ хладната вечъ прѣстъ,
А надъ гроба се издига
Черно-дървенъ кръстъ

12 Януарий 1890 г. О. О. О.

ПОСЛѢДНИ ТЕЛЕГРАММИ.

Бѣлградъ 28 Май. Официалния вѣстникъ опровергава слухъ, който отдаваше на пътуването на кралъ Милана въ Бѣлградъ една цѣль за женитба; бившия кралъ е дошелъ въ градъ само за да се види съ сина си; той нѣма никаква политическа или друга цѣль.

Римъ с. д. Краля подписа указа за приеманieto оставката на г. Форисъ, подсекретаръ въ вътрѣшниятъ дѣла.

Петербургъ с. д. Слѣдъ единъ обѣдъ, който се даде въ двореца на Катчино, Неаполския принцъ замина вчера за Берлинъ. Той бѣ придруженъ до гарата отъ Царя, отъ великитъ князове и княгини. Войската му отдаде приличниятъ почести.

Лицата отъ свитата на принца бидоха декорирани. Генералъ Мава де Лавриана бѣ награденъ съ голѣмия орденъ Вѣлий орелъ.

Единбургъ с. д. Неаполския принцъ пристигна прѣдъ обѣдъ; той бѣ посрѣщанъ отъ цивилнитъ и военни власти. Тѣзи вѣчеръ той ще бѣде въ Берлинъ, отъ тамъ той тутакси ще замине за Постдамъ.

Бѣлградъ с. д. Една шайка арнаути навлѣзла въ сръбската територия съ цѣль да граби. Произвѣзло кърваво сбиение. Имало и отъ двѣтъ старни убити и ранени. Сръбския кордонъ отблъсналъ разбойницитъ.

Брюкселъ с. д. Тукъ пристигна Орлеанския принцъ отивающъ за Англия.

Петербургъ с. д. Височайше заповѣдано: да се повикатъ въ 1890 год. за изпълнение на армията и флотата 260,000 души съдати отъ резервитъ.

Верлинъ с. д. Неаполския принцъ пристигна вчера вѣчеръ въ Кенигсбергъ. Той бѣ приетъ церомониално отъ цивилнитъ и военни власти. Негово висо-

чество се бави въ Берлинъ само петъ минути и замина за Постдамъ придруженъ отъ графъ Лаунау.

ОБЯВЛЕНИЕ

Търсятъ се двама агенти за книгитъ: „Борбата на българитъ за съединението си“ и „Изъ българскитъ бурни времена“. И двѣтъ книги сж излѣзли отъ печатъ; всѣка отъ тѣхъ има по 20 печатни коли; цѣната на всѣка една е 3 л. 50 ст. — Тия г-да които желаятъ да се занимаватъ съ тази работа, нека се отнесатъ за споразумение да г-на Ст. Цв. Роглева, печатаръ въ Руссе.

Др. Валтеръ

БАРУТЪ

Най-голѣмъ складъ въ България.

Продавамъ на едро най-силенъ барутъ за ловъ и чупение камъкъ, а така сжщо и фитила. За улеснение на предприимачитъ и търговцитъ приемамъ върху си доставката до Руссе и Бургасъ.

Градъ Варна. Инженеръ Н. Пиваровичъ

Печатницата на в. „Славянинъ“ въ Руссе, се нуждае отъ единъ словослагателъ, който да знае свободно да нарежда.

Желающия да занеме това мѣсто, нека се отнесе до реченната печатница.

Единъ машенистъ, който е 25 г. постоянно управлявалъ печатарски машини въ Романия и България, търси мѣсто като такъвъ въ вѣвоя печатница.

Адресътъ: Михаилъ Манулеско,

улица Бара № 1659 въ Руссе.

Желае да купи каквато и да е търговия. Желающия да ъ продаде, нека се отнесе до мене писмено.

С. Блуменфелдъ въ Руссе.

ДАВАМЪ ПОДЪ НАЕМЪ.

Въ къщата подъ № 4.140 двѣ стаи съ готварница и други потребности, находяща се въ гр. Руссе, близо до казармата на Пионеритъ.

Желающия да ги ваеме нека се отнесе за споразумение до мене.

Руссе 28 Априлъ 1890 г.

Иванъ Стояновъ

ТЪРСЯ

достоини хора, които желаятъ да се занимаватъ съ продажбата на лозове и лотарийни билети. Давамъ опредѣлена заплата или провизионъ.

И. Лери

Банкеритъ въ Буда-пеца

Хатванска улица № 17.

6—10

За градскитъ първоначални училища

СВИДѢТЕЛСТВА

за ученицитъ.

Намиратъ са готови отпечатани при печатницата на в. „Славянинъ“ въ Руссе.

Распродаватъ се разни за прочетъ книги съ твърдъ умѣренни цѣни; желающитъ да си купятъ, нека се отнесатъ до редакцията на в. „Славянинъ“ въ Руссе.

ПРОДАВАМЪ

Подписанный, продавамъ една хубава и голѣма къща въ гр. Руссе. — Желающия да ъ купи, нека се отнесе за узнавание условията до редакцията на в. „Славянинъ“ въ Руссе.

С. Петровъ.

Въ Печатницата на в. „Славянинъ“ въ Руссе.

Намиратъ са готови отпечатани сичкитъ регистри, потребни за едно Градско Общинско Управление. Книгитъ сж подвързани въ платно. — Цѣни умѣренни. Поръчкитъ са испращатъ направо до реченната печатница въ Руссе

ОБЯВЛЕНИЕ

Българската народна театрална трупа „Основа“, има нужда отъ двѣ лица за актьори, които да сж свършили 5-ий класъ, на възраст отъ 20—25 години, съ добъръ гласъ, тѣлосложение, съ добро повѣдение и да бѣдѣтъ освободени отъ военната повинность.

Желающитъ да постѣпятъ, нека се отнесатъ до Директора на трупата.

Антонъ Поповъ

Руссе 19 Априлъ 1890 г

ОТЪ РЕДАКЦИЯТА

Умоляватъ се, сички ония Г-да и дружества, които получаватъ вѣстника ни и на които обѣщанията стоѣтъ и до днесъ не изпълнени, да побързатъ съ изпълнението на задължението си като си внесѣтъ паритъ за вѣстника, защото други срѣдства за поддържанието и рѣдовното издавание на вѣстника нѣмаме освѣнъ помощта на абонатитъ.

При днешната голѣма криза, да се издава вѣстникъ въ насъ е твърдъ трудно, но прѣдъ видъ да не живѣемъ въ стѣвршенна тъмнина, предприехме тая трудна работа, като расчитвахме, че ще са намѣрѣтъ, приятели на явното мнѣние, които да ни подкрѣпятъ, иначе ние ще бѣдемъ принудени да сирѣмъ вѣстницитъ на сички ония дружества и частни лица, които поръчавѣ да имъ са испраща вѣстникъ, като се задължихѣ да го заплатѣтъ тутакси, а не си изпълнихѣ задължението.